

РЕШЕНИЕ

№ 900

гр. София, 16.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8889** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от процесуален представител на директора на ТД на НАП - С., против Решение № 20151688/28.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 15922/2020 г. С решението е отменено издаденото от директора на ТД на НАП - С. **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № F536552-F551288/11.09.2020г.** на директора на ТД на НАП-С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лв., на основание чл.17, ал.1 от Закона за статистика на вътреобщностната търговия със стоки, за нарушение на чл. 11, ал. 1 от с.з.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение.

Ответникът – [фирма], в депозирания писмен отговор оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивното решение.

Претендират се разноси за въззивното и касационното производство.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК,

приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, но е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно, че дружеството не е подал И. - декларация за поток „изпращания“, в срок до 15.05.2020г. Такава декларация е била подадена на 04.06.2020г., но е и изложил мотиви за незаконосъобразно и неправилно ангажирана отговорност на търговското дружество, поради неправилно приложение на материалния закон.

Въззивното решение е правилно, но с дружи мотиви.

Установено е по безспорен начин, че дружеството е задължено лице, по чл. 7 ЗСВТС и като такава е било длъжно да подаде И. декларация за поток „изпращания“, референтен период м.април 2020г., в срок до 14.05.2020г., но е сторило това със закъснение – на 04.06.2020г.

Настоящият състав приема, че е налице маловажен случай, с оглед поведението на нарушителя, отстранил нарушението, макар и със закъснение от близо един месец и от него не са настъпили значителни или трудно поправими вреди. Приложението на чл. 28 ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, каквото е процесното. При тази категория административни нарушения преценката за маловажност следва да бъде направена, освен с оглед наличието или не на вредни последици, и на степента, с която нарушението е застрашило обществените отношения, предмет на регулиране от съответния нормативен акт. Процесното нарушение не е застрашило обществените отношения, свързани с осъществяване статистическа дейност за вътреобщностна търговия със стоки, поради което целите по чл. 12 ЗАНН биха могли да бъдат реализирани посредством предупреждение на нарушителя, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание, а не чрез ефективно налагане на административно наказание.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски за две инстанции, своевременно поискани до приключване на устните състезания, но доказателства да такива не са представени, поради което съдът не следва да присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20151688/28.06.2021г. на Софийски районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 15922/2020 г.

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника за присъждането на разноски.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: